

Oglinda

Ileana

Oricât aş vrea ca să mă văd frumoasă,
Oglinda-mi râde-n nas şi nu mă lasă,
Îmi pune-n păr fire de lână albe
Şi-n ochii obosiţi genele rare.

Oricât aş vrea să par mai elegantă
Oglinda mă priveşte amuzată,
Mi-arată tot ce-aş vrea să ţin ascuns
Vede la mine orice neajuns.

Nu ştiu cum aş putea s-o păcălesc,
Să mă mai uit la ea nu îndrăznesc,
Atâtea primăveri s-au pus pe mine,
C-am obosit şi nu le mai pot ţine.

Cum bine ştim că toamna e cochetă,
Ori eu nu ştiu s-o port ori indiscretă,
Oglinda vrea să scoată la iveală
Că anotimpul meu de fapt e iarnă !